

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CĒLŠ

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputatu padomes organs

Nº 99 (1050)

Otrdien, 1957. g. 20. augustā

8. gads

NENOKAVĒJIET *

ziemāju sēju

Mūsu kolchozu laudis tagad pārliecinājušies, ka ziemāji mūsu apstākjos dod augstākas ražas nekā vasarāja labība. Jau pagājušā gada rudenī ziemāju sējumu platība kolchozos sastādīja 4050 ha, tas ir, 75 procenti no kopīgās graudaugu platības, bet šogad plāno iesēt jau 4564 ha. Daudzi rajona kolchozi, kas ievēro visus agrotehnikas noteikumus šās kulturas kopšanā, gadu no gada iegūst stabilas un samērā augstas ziemas rudzu un kviešu ražas. Kā piemēru te var minēt lauksalīniecības arteļus „Nākotne“, „Darbs“, „Zelta vārpa“, Stalīna vārdā nosauktu un daudzus citus.

Ari šogad, vadoties pēc bioloģiskām ražām, šajos kolchozos ziemāju raža no 1 ha sastāda 12 līdz 20 centneru. Turpreti kolchozoz „Darba tauta“, „Molodaja gvardija“, Lepina vārdā nosauktajā un citos ziemāju raža sastāda no 3 līdz 7 centneri no ha, bet kolchozā „Strauts“ šogad pat nelzauga sēklas materiāls.

Jājautā, kur tad meklējama valīna? Un te jāatbild zemniekiem zināmā patiesība: ziemāji jāsēj labi mēslotā un sastrādātā augsnē un ne vēlāk kā līdz 10. septembrim. Lūk, šo elementaro prasību vienmēr ievēro kolchozu valdes un tādēļ nav nejausi ba, ka labas ražas vītā neiegūstam pat sēklas materiālu.

Tas, piemēram, sakāms par lauksalīniecības arteļi „Strauts“, kur pagājušā gada rudenī ziemājus iesēja vēlu, slapjā augsnē, ziemāji neiesaknējās un rezultātā pava sari iznīka. Ne reti par iemeslu tam, ka iegūstam zemas ziemāju ražas ir arī tas apstāklis: ka papuves netiek pienācīgi koptas un mēslotas, bet aizņemtajās papuvēs atradās kulturas, kas ne tikvien noplicina augsnī, bet arī vēlu novācamas. Šogad papuvju mēlošanai piegrieza loti maz vēribas Molotova vārdā nosauktajā kolchozā, kur no 226 ha papuvju mēlotas tikai 25 ha, tāpat lauksalīniecības arteļi „Darba tauta“ no 150 ha mēloti tikai 20 ha un citos.

Daudzos rajona kolchozoz, piemēram, „Darbs“, „Nākota*

kotne“, Čapajeva vārdā nosauktajā un citos, tīro papuvju ir pavismaz. Te kolchozu valdēm jālejaucas, lai visātrākā laikā atbrivotu aizņemtās papuves no vasarāju kultūrām, jo pieredze rāda, ka aizņemtās papuves vismaz 20 dienas pirms sējas jāatbrivo, jāmēšlo un pienācīgi jāsastrādā un tikai tad visi ziemāji dos labu ražu.

Loti liela nozīme ziemāju ražu kāpināšanā ir papuvju kultivēšanai. It sevišķi šogad, kad augu attistībai radīti tiešam vislabākie apstākļi, papuves jākultivē tik reizes, cik tikai vajadzīgs, lai savlaicīgi izskaustu nezāļu pilnīgu iesaknošanos. Ar tīro papuvju apstrādāšanu vissliktāk veicas Vorošilova vārdā nosauktajā kolchozā, kur no 290 ha pirmo reizi apstrādāti tikai 125 ha, bet otro reizi nemaz, tāpat kolchozā „Padomju Latvija“, Kaļiņīna vārdā nosauktajā un citos.

Liela vērība jāvelti sēklas materialam. Tikai labu sēklu iesējot var cerēt iegūt augstu ražu. Jāplezīmē, ka MTS un kolchozu lauksalīniecības specialisti vēl maz rūpējas par sēklas kvalitati. Bieži vien kolchozi sēj vecu ataudzējumu sēklu, kad iespējas ir iemainīt tepat Līvānu labības sagādes punktā graudus, tikai kolchozam „Zelta vārpa“ ir jāpastelzīna sēklas materiala sagatavošana, tas ir, kulšana, graudu attirīšana un novešana līdz kondicijai. Uz 15. augustu tikai daži kolchozi („Draudzīgais maijs“, Oškalna vārdā nosauktais un „Uzvara“) iesūtījuši sēklas paraugus pārbauðei. Pienācis taču pēdējais laiks uzsākt ziemāju sēju, un atbilstība par to, cik veiksmīgi tiks iesēti ziemāji, vispirms gulstas uz mašīnu-traktoru staciju, kolchozu priekšsēdētājiem un lauksalīniecības specialistiem. Bagātā raža, ko pašreiz nokopj kolchoznieki tirumos, spārno viņus un dod tiem ticību jaunām darba uzvarām, tādēļ mašīnu-traktoru stacijām un lauksalīniecības specialistiem jāapanāk, lai nākošais gads būtu vēl bagātāks

piemēram, sakāms par lauksalīniecības arteļi „Strauts“, kur pagājušā gada rudenī ziemājus iesēja vēlu, slapjā augsnē, ziemāji neiesaknējās un rezultātā pava sari iznīka. Ne reti par iemeslu tam, ka iegūstam zemas ziemāju ražas ir arī tas apstāklis: ka papuves netiek pienācīgi koptas un mēslotas, bet aizņemtajās papuvēs atradās kulturas, kas ne tikvien noplicina augsnī, bet arī vēlu novācamas. Šogad papuvju mēlošanai piegrieza loti maz vēribas Molotova vārdā nosauktajā kolchozā, kur no 226 ha papuvju mēlotas tikai 25 ha, tāpat lauksalīniecības arteļi „Darba tauta“ no 150 ha mēloti tikai 20 ha un citos.

Daudzos rajona kolchozoz, piemēram, „Darbs“, „Nākota*

Paziņojums

Šā gada 22. augustā plkst. 12.00 Latvijas KP Līvānu rajona komitejas sēžu zālē tiks rikota laikraksta „Uzvaras Cēlš“ pilsētas un lauku korespondentu un lasītāju saņemsme.

Sanāksmē tiks iztīrīti jautājumi par mūsu pilsētas un lauku korespondentu darbu un uzdevumiem, kā arī izvirzīti delegati uz republikanisko pilsētu un lauku korespondentu sanāksmi, kura notiks Rīgā.

Rajona laikraksta „Uzvaras Cēlš“ korespondentus un lasītājus lūdzam apmeklēt mūsu rikoto pilsētas un lauku korespondentu sanāksmi.

LKP Līvānu rajona komiteja,
Laikraksta „Uzvaras Cēlš“ redakcija

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrupi: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

GODA PLĀKSNE

Ar Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona darbaļaužu deputatu Padomes izpildu komitejas lēmumu par pirmsterīņa valsts sagādes un iepirkuma plāna izpildi

rajona Goda plāksnē ferakstīti šādi kolchozi:

1. Kolchozs «Zelta vārpa» (priekšsēdētājs b. Černodubs, agronom b. Ancāns, partijas pirmorganizacijas sekretārs b. Cvetkovs) ar valsti norēķinājies šādos lauksalīniecības produktu veidos: graudi — 100, piens — 212, vilna — 109 procenti.
2. Kolchozs «Nākotne» (priekšsēdētājs b. Rušenieks, agronome un partijas pirmorganizacijas sekretārs b. Bucenieks) ar valsti norēķinājies šādos produktu veidos: graudi — 100, piens — 228, vilna — 113 procenti.
3. Stalīna vārdā nosauktais kolchozs (priekšsēdētājs b. Kalvāns, zootechnik b. Vucāns, partijas pirmorganizacijas sekretārs b. Ševčenko) ar valsti norēķinājies šādos produktu veidos: graudi — 100, piens — 159 procenti.
4. Kolchozs «Darbs» (priekšsēdētājs b. Skrebelis, partijas pirmorganizacijas sekretārs b. A. Skrebelis) ar valsti norēķinājies šādos produktu veidos: graudi — 100, gaļa — 133, piens — 165, olas — 284, vilna — 107 procenti.
5. Maļenkova vārdā nosauktais kolchozs (priekšsēdētājs b. Pastars, zootechnik b. Kociņa, partijas pirmorganizacijas sekretārs b. Švirkste) ar valsti norēķinājies šādos produktu veidos: graudi — 100, piens — 116 procenti.
6. Kolchozs «Sarkanais karogs» (priekšsēdētājs b. Beinarovičs, agronom b. Brūveris, partijas pirmorganizacijas sekretārs b. Polikarpovs) ar valsti norēķinājies šādos produktu veidos: graudi — 100, piens — 103 procenti.
7. Kolchozs «Brīvais zemnieks» (priekšsēdētājs b. Iesalnieks, agronome b. Ancāne, partijas pirmorganizacijas sekretārs b. Vilcāne) ar valsti norēķinājies šādos produktu veidos: graudi — 100, piens — 222, vilna — 100 procenti.

VOROŠILOVA VĀRDĀ NOSAUKTAJĀ KOLCHOZĀ saņem avansā jauno labības birumu

Reizē ar ziemāju kulšanas uzsākšanu visās četrās kolchoza kompleksajās brigadēs uzsāka izsniegt par pirmā pusgadā nepelnītajām izstrādes dienām avansu — 2 kg ziemāju kultūru labības.

Čaklākās kolchoznieku gi-

menes saņem bagātīgu apmaksu par savu darbu. Tā, piemēram, avansā Vasilija Bogdanova ģimene, no kurās sabiedriskajos darbos aktīvi piedalās četri ģimenes locekļi, saņēma vairāk kā 3 tonnas maizes labības. Ap 3 tonnas saņem arī kolchoznieku Ed-

varda Kivlenieka, Podskočija un daudzu citu ģimenes.

Raiti sokas ražas novākšanas darbi Vorošilova vārdā nosauktajā kolchozā. Tam stimulējošu virzienu devusi avansa izsniegšana no jaunā labības biruma.

A. Lapa

Labākais celtnieks Pāvels Cechans

Nesen tika publicēts PSKP CK un PSRS Ministru Padomes lēmums par dzīvokļu celtniecības attīstību, kur sevišķi tika uzsvērts jautājums par individualo celtniecību un arī par dzīvokļu celtniecību atsevišķu uzņēmumu strādniekiem. Arī mūsu rajona organizacijas ceļ saviem strādniekiem ērtus dzīvokļus.

Lūk, viens no piemēriem. Rajona rūpkombinats Raiņiā ielā būvē jaunu pusotra stāvāmāju ar 4 dzīvokļiem, kura pēc celtniecības darbu nobeigšanas tiks nodota uzņēmuma darbinieku vajadzībām. Pie šīs būves strādā labākie rajona rūpkombinata celtnieki, kurus vada brigadiers Pāvels Cechans.

Jau pagājuši 10 gadi kopš rūpkombināta strādā Pāvels Cechans. Kaut gan viņš ir tikai 28 gadus vecs, taču savā dzīvē jau panācis daudz, jo darba gaitas viņš uzsācis agrī.

Celtnieku brigadē b. Ce-

chans strādā no 1954. gada, bet kā brigadieris jau apmēram vienu gadu. Šīnī īsajā laika posmā b. Cechans panācis daudz un ar savu pašaizlīdzīgo darbu ierindojes labāko republikas celtnieku vidū. Viņa vadītā brigāde savu dienas normu katru dienu izpilda caurmērā par 160—170 procentiem. Par augstiem darba rādītājiem b. Cechanam uz šī gada 1. maiju Vietējās un kurināmā rūpniecības ministrija piešķīra krūšu nozīmi „Socialistiskās sacensības teicamnieks“. Šīnī laikā viņš jau divreiz ir saņēmis naudas premijas. Uz celtnieku dienu, tas ir, 11. augustu b. Cechans saņēma 300 rubļu lielu naudas premiju.

Sava brigadiera priekšī mei sekot arī pārējie brigades laudis: V. Jeremejevs, G. Jeftimovs, J. Rudzāts, V. Petrov, I. Ivanovs un pārējie, sasniedzot augstus darba rezultatus un labu darba kvalitati.

Z. Kalvāns

Galvenā brigādes panākumu atslēga ir tā, kā to saka b. Cechans, ka viņu brigādē nav tāda cilvēka, kurš aprobojatos tikai ar vienu speciatitati. Katram strādniekam ir pa 2—3 speciatitati, kas nodrošina darbu ātrāku veikšanu, izslēdz jebkādas dīkstāves un darba sastrēgumus. Brigādē panākts arī pareizs cilvēku izvietojums, kas sekme nepārtrauktu darba ritmu.

Arī ar materialiem celtnieki ir apgādāti labi, jo galvenos celtniecības materialus, kā kalķus, kriegelus rāzo turpat rūpkombinātā. Tātad materialu trūkuma dēļ darba pārtraukumu nav. Turpmākam darbam jau sagatavoti visi materiali, izņemot jumta skārdu.

„Pareiza darba organizācija un laba materialu piegāde sekmē darba gaitu. Tā strādājot, mēs šo objektu beigsim līdz septembra beigām,“ saka brigadiers b. Cechans.

DIVU KAIMINU KOLCHOZU SACENSĪBA

Socialistiskā sacensība iedarbīga tur, kur sistematiski par katru mēnesi tiek rezumēti uzņemto saistību rezultati. Lūk, Rožkalnu ciema

kolchozu „Uzvara“ un „Cīna“ lopkopībā uzņemto saistību izpildes rezultati uz 1. augustu:

Rādītāji	Uzvara	Cīna
1. Piena kopieguvēs palielinājums, salīdzinot ar pagājušo gadu centneros	447	342
4. Izslaukts piena uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes centneros	103	84
3. Izslaukts piena no vienas barības govs litros	1200	993
4. Izslaukts no vienas govs jūlijā mēnesī litros	297	275
5. Iegūts olu no vienas dējējvistas	—	41
6. Iegūts gaļas uz 100 ha aramzemes cent,	6,4	4,8
7. tai skaitā cūkgalas	1	3,3

Šīs dienās Rožkalnu ciema padomē notika kolchozu priekšsēdētāju, lauksaimniecības specialitu, kompleksā brigāžu brigadieru un slaucēju sanāksme, kur izskatīja jautājumu par uzņemto saistību izpildes gaitu. Sanākmes dalībnieki apsolīja, ka saistības viņi godam izpildīs. Kolchoza „Uzvara“ 4. kompleksā brigades brigadieris b. Lapatjuks teica, ka viņa brigades slaucējas jau izslaukušas pa 1300 litri no katras govs, bet tā kā līdz gada beigām vēl palikuši pieci mēneši, tad no katras govs izslauks ap 800 litru, tā kā uzņemtās saistības 1800 litru tiks redzami pārsniegtas. Tāgad viņi govis piebaro ar zalo masu un dienā dod vēl pa 1 kg raušu. Augusta mēnesī slaucējas solīja piena izslaukumus nesamazināt. Tāpat viņa brigādē pildās gaļas sagādes plāns. Pašreiz bekoni ir gandrīz jau nobaroti.

Brigadieris b. Lazdāns, uzstājoties, apsolīja savā brigādē gūt vēl labākus panākumus nekā b. Lapatjuks, jo viņam arī pašreiz piena izslaukumi un gaļas sagādes rādītāji ir augstāki.

Kolchoza priekšsēdētājs b. Kokins teica, ka viņa slaucējas ir ieinteresētas darbā: katru mēnesi pēc kopsavilkumu rādītājiem labākās saņem ceļojos vimpelus. Viņš atzīmēja, ka ir pārliecināts, ka socialistiskajā sacensībā uz-

varēs, kaut gan kolchozā „Cīna“ ir vairāk darbaspēka.

„Kolchozā „Cīna“, salīdzinot ar pagājušo gadu, piena izslaukums palielinājies par 450 litriem uz vienu govi. Mazliet sliktāk ir ar gaļas sagādi“, — teica kolchoza agronomēs Bekeša.

Slaucēja Elvīra Brūvere apņēmusies gadā izslaukt no katras govs 1500 litru piena. Šīs saistības viņa arī izpildīs, tikai viņas fermā ir trīs govis, kuras jāapmaina, bet kolchoza valde par to nerūpējas. Viņa teica, ka varētu izslaukt no katras govs pa 2000 litru piena, ja no fermas nebūtu paņēmuši pašu labāko slaucamo govi.

Slikti veicas kolchozā „Cīna“ ar lopu mītņu celtniecību un remontu, bet kolchozu celtniecības nodalas vadītājs b. Ozols nemaz nezina, kāds stāvoklis ir kolchozos, jo te viņš ir rets viesis.

Kolchozu celtniecības nodalas darbiniekim un MTS mechanizatoriem ar b. Kovalenko priekšgalā nopietni jāpadomā par lopu ziemas mītņu sagatavošanu.

Kolchozu „Cīna“ un „Uzvara“ lopkopīji apņēmas arvien kāpināt darba ražīgumu un pārsniegt uzņemtās saistības, lai godam sagaidītu Oktobra revolūcijas 40. gadienu.

A. Jeromins,
rajona izpildkomitejas
priekšsēdētāja vietnieks

IZCILA JUBILEJA

Šā gada augustā PSRS arodbiedrības svin savu 50. gadu jubileju. Šo izcielo gadienu atzīmē visa padomju sabiedrība. Arodbiedrības, kas radās 1905.—1907. gada Krievijas pirmās revolūcijas laikā, veica lielu darbu, lai saliedētu proletariata spēkus un mobilizētu to cīnai par proletariata diktatūras, jaunās socialistiskās iekārtas nodibināšanu.

Četrdesmit padomju varas gados arodbiedrības izaugušas par visplašāko masu organizaciju — tās apvieno vairāk nekā 47 miljonus strādnieku un kalpotāju, iešaista tos rāzošanas vadīšanā, veicina masu radošās ierosmes un aktivitātes attīstību.

Latvijas socialdemokratija bija viens no Krievijas komunistiskās kustības priekšpulkiem un rādīja priekšķimi, kā jācīnā pret visiem

vecās iekārtas spēkiem. Jau pirms Krievijas pirmās revolūcijas Latvijas socialdemokratiskā partija vairākāt mēģināja izveidot masu arodbiedrības. 1905. gada septembrī Latvijas socialdemokratiskās partijas Centralā Komiteja griezās pie strādniekiem ar uzsaukumu, kurā izvirzīja uzdevumu sākt praktisku, organizatorisku darbu, lai darbalaužu plāšās masas apvienotu arodbiedrībās.

Lielu darbu strādnieku šķiras saliedēšanā Latvijas arodbiedrības veica Lielās Oktobra revolūcijas sagatavošanas un norises laikā. Pēc februara revolūcijas uzvaras Latvijas rūpniecības uzņēmumos visur sāka dibināties arodbiedrības komitejas.

Kad 1919. gadā Latvijā likvidēja padomju varu, arodbiedrības kļuva par strādnieku šķiras vienīgo

Tēvs, bērni un māsa

— Lai viņi raujas tanī linu lāukā, tik un tā linus šogad nepieems, — vīrs ar paprāvu vēderīpu un kuplu sarkanu bārdu uzrunāja kādu 40 gadus vecu sievieti ar kuprīti. — Lai, nu lai, — piebilda sieviete, — redzēs, kas nu būs tas gudrākais — mēs vai viņi (kolchoznieki)?

Šādu neparastu sarunu nolasījies, nolēmu tuvāk iepazīties ar šiem dīkdiejiem. Izrādījas, ka tie nav nekādi cīti, kā Vorošilova vārdā nosauktā kolchoza kolchoznieki Jevlampijs Ankipovs un viņa māsa Anfisa. Jo dzīlāk ieinteresējos par šo gimeni, jo vairāk kļuva skaidra viņu domu apmaņa.

Kas ir tāds Jevlampijs Ankipovs?

Cilvēks, kas dzīvo kolchoza teritorijā tikai priekš sevis, kolektivājā darbā viņš nepiedalās, bet pārtiek no „tirdzniecības“. Jevlampiju bieži var sastapt ceļā ejam uz Līvāniem vai uz Rīgu ar paprāvu saņiem un sainīšiem, lieliem maišiem un maišējiem. Tājē gan svieests, gan āboli, gan dzīvi, gan kauti putni, īeri. Stādus ceļojumus Ankipovs riko biežāk kādas kampanjas priekšvakarā vai pat tajā pat laikā. Piemēram, pavasara sējas laikā viņš šītādā veidā bija neuzdzis no mājām veselas dienas nedēļas. Atlikušo laiku An-

kipovs ar visu ģimeni strādāja personīgajā saimniecībā.

Pienāca rāzas novākšanas laiks. Visi jaudīja steidz novākt labību. Kaut gan cilvēki šogad strādā citīgi, darbu priekšā vēl daudz, taču Ankipovs steidz nosegta sava šķūna jumtu, ļapalobā vai varbūt pat jāpārliek arī dzīvojamās mājas jumts. Un jūs varbūt domājet, ka Ankipovs visu to dara mīlerīgi, klusi, nēbieži viņš aizstāigā pie kāmīniem vai arī kāda cīta kolchoznieka kas strādā savu darbu. Tad Ankipovs mierā neliekas: — Ko tu, mīlais cilvēcīn, tā pūles, tik un tā zudumā es tie rudzi, kur tad šītādā jūru novāks!

Bet vorošilovieši nav no tiem, kas padodas šādiem meliem. Viņi vēl drošāk, vēl pārliecinošāk tver izkapti vai mašīnas stūri, bet Ankipovs, vēl kādu mīrklinostāvējā, smagiem soļiem soļo uz mājas pusē.

Mājas galva savu roku un mēli pieļicis arī pie pārējo mājinieku audzināšanas. Kā likums šāmājā nolliegtas grāmatas un avižu lasīšana. Sak, tas aizņem daudz laika un dārgi izmaksājot. Tāpēc arī viņa meita Zina un dēls Jegorūša arī nav diezīk padevušies. Zina, 17. gads, vēca meita, ja arī parādās uz tiruma, tad tikai uz neilgu laiku, ap pulksten 5—6 viņa jau steidzas mājas un, ak tāvus

dzīmību! Nevar aiziet mājās nepiestātot cītiem, ka, lūk, nav jāpūlās, tik un tā visus rūdzus nenovāksim un tie aizles zudumā, tāpēc labāk papāpāt par kolchoza pušiem. Un tāvus brīnumu, ka Jegorūša atsītīja tēvā! Tas nu gan būs meistars uz ieraušanu. Tā i skatās, ka tikai kautko pievākt no kolchoza mantas, bet sevišķi kārīgs viņš ir ūabolīnu un sienu. To nu gan viņš prot pusdienas laikā aizvest uz tēva mājām.

Vēl atlika pateikt pāris vārdu par māsu Anfisu. Kā jau jūs visi tagad zinat, tā ir lielākā stāstītāja un visādā nebūšanu izgudrotāja. Ne par velti sādžā viņu sauc „Sarafannoje radio“. Tāpat kā citi ģimenes locekļi, arī Anfisa meklē sev gardāku kūmosu. Tā kā viņai uzticēti visādi mājas kustonī, tad viņa pavisam viegli tiek galā ar šo pulku — iedzen kolchoza lielākā ūbolīnu laukā un tie ganās tik ilgi, kamēr kurš kolchoznieks nepamanā un nedzen ārā, bet Anfisa tūlīt savus lopīus pārdzen uz citu lauku.

Tā, lūk, rīt dienas, tuvojas arī ziemeļi, bet Ankipovam nerūp ne kolchoza druvas, ne lopu fermas. Vai te sava vārds nebūtu jāsaka arī kolchoza valde?

Nātru Jānis

Vai jūs zinat, ka...

... Līvānu pilsētas darbalaužu atpūtas vietā „Kulturas un atpūtas“ parkā Līvānu patēriņu biedrība iekārtojusi vienu pastāvīgu un vairākas vajadzības gadījumos nepieciešamas bufetes.

Šīs pastāvīgās bufetes apkārtēji netirs kā mēslainē, pie tam šos netirumus pavairo pati bufetes vadītāja b. Farmakova, iz-

gāzot turpat savas bufetes priekšā visādus atkritumus;

... nepieciešamības gadījumā paredzēto bufetu vietas iežogotas kā sīvēnu novietnes kolchozā un to izskats atbilstoši parka apmeklētājus;

... acimredzot patēriņu biedrības priekšsēdētājs b. Antonovs savos tirdzniecības punktos ir

reis pārbaudes viesis un, ja ir, tad rāmi pacieš šīs nekārtības. ... Līvānu pilsētas ledzīvotājiem, kas pieslēgušies pilsētas elektrības tīklam, naktīs nedod elektrostrāvu, ka naktīs uz ielām nedeg elektriskais apgaismojums, bet dienā to nedzēs nost. Sak, ja navnakti, tad dienā cik uziet.

Vajadzības gadījumā tiks piešķirts naudas sods.

Pa „ASO NĀTRU“ materiālu pēdām

Šā gada 8. augusta numura satiriskajā nodalā „Asās Nātres“ kritizējām Līvānu patēriņu biedrības tējnīcas bufetes darbu, kurā bieži pārdomā vecas, bojātas sviešmaizes.

Atsaucoties mūsu kritikai, LI-

legalo organizaciju. To darbibu sistematiski ierobežoja, un 1928. gadā revolucionārās arodbiedrības slēdza.

Latvijā atkal nodibinoties padomju varai, sākās arodbiedrību atjaunošanās un organizatoriskās izveidošanās process. Jau 1940. gada jūnijā nodibinājās Latvijas Arodbiedrību centralā padome, tāka izveidotas arī 20 dažādu nozaru arodbiedrības.

Lielā Tēvijas kara gados arodbiedrības palīdzēja partijai organizēt ienaidnieka aizmugurē partīzānu vienības, nostiprināt tiešību taisnīgās lietas uzvarai, dot hitleriskajiem iebrucējiem triecienus visjūtīgākajās vietās.

Latvijas teritorijā jo rosiņa arodbiedrības palīdzēja partijai organizēt ienaidnieka aizmugurē partīzānu vienības, nostiprināt tiešību taisnīgās lietas uzvarai, dot hitleriskajiem iebrucējiem visjūtīgākajās vietās.

Latvijas rūpniecības un strādnieku sākās 1945. gada pirmajos mēnešos. Jau līdz 1. martam 70 procenti no visiem strādājošiem bija iestājušies arodbiedrībās. 1945. gada pavasarī notika Latvijas arodbiedrību pirmais kongress, kas mobilizēja visus strādniekus un kalpotāju.

Svarīgs notikums padomju

tautas dzīvē bija vēsturisks PSKP XX kongress, kas atzīmēja arodbiedrību panākumus un norādīja arī uz nopietnajiem trūkumiem to darbā. Pēc partijas XX kongresa Latvijas, tāpat kā visas Padomju Savienības arodbiedrības aktivāk organizē socialistisko sacensību un pārmindas pieredzes propagandu. Arodbiedrības velēti lielāku uzmanību darbalaužu sadzīves un kulturas jautājumiem, darba un alga normēšanai utt.

Pārkārtojot Latvijas PSR rūpniecības un celtniecības vadīšanu, nodibināts pats tāvīgs ekonomisks rajons. Izveidota republikas Tautas saimniecības padome, kas apvieno vairāk nekā 480 uzņēmumus. Tagad visus rāzīnas, darba un sadzīves, dzīvokļu, kā arī kulturas un sabiedrisko iestāžu celšanas jautājumus atrisina uz vienātām, tādēļ fabriku, rūpniecību un vietējām komitejām parveras plāss darba lauks. To uzņēmums ir aktivāk risināt visus jautājumus, ko izvirza dzīvē.

Arodbiedrības ir komunisma skola, saimniekošanas skola, vadīšanas skola. Ko-

unistiskās partijas vadībā padomju arodbiedrības godam pilda šos savus uzdevumus. Tās mobilizē plāšas masas aktivai līdzdarbībai komunisma celšanā. Arodbiedrības māca darbalaudis būt apzinīgiem darbā, sargāt socialistisko īpašumu.

Atzīmējot PSRS arodbiedrību 50. gadadienu, mūsu valsts darbalaudis ar dibinātu lepnumu var teikt, ka padomju arodbiedrības kļuva par lielu komun